

מ"ת 28125/01/13 - מדינת ישראל נגד רביע שאהין

בית משפט השלום בחיפה

29 ינואר 2014

מ"ת 28125-01-13 מדינת ישראל נ' שאהין

בפני כב' השופט א. סלאמה, סגן נשיא

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

רביע שאהין ת.ז. 033444522

המשיב

החלטה

זהו גלגול נוסף בעניינו של המשיב דלעיל שנפתח עם הגשת בקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו ארבעה אישומים שעניינם אלימות כלפי בת זוגו. בארבעת האישומים מתוארים מעשי אלימות שהופנו כלפי המתלוננת בזמנים ומועדים שונים, הכל כפי שפורט בהרחבה בהחלטתי מיום 24/01/13 בה הוריתי על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, לאחר שקבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה לחובתו וכי קיימת עילת מעצר.

ביום 13/02/13 ולאחר שהונח בפניי תסקיר מעצר, הודיעה באת כוח המבקשת על אף שלא הייתה המלצה מטעם שירות המבחן להורות על שחרור, כי היא מסכימה לשחרורו של המשיב למעצר בית מלא לחלופה רחוקה בכפר חורפיש ובפיקוח מפקחים, יחד עם הפקדה כספית. בדיון שהתקיים בפניי אף נחקרו המפקחים והובהרה להם חובתם בעניין זה.

ביום 27/02/13 הגישה המתלוננת, בת זוגו של המשיב, בקשה שכותרתה "בקשה להחזיר את בעלי לשפרעם". בבקשה צוין כי המתלוננת הגיעה שלוש פעמים לבקר את בעלה במקום מעצר הבית, וכי היא מתכוונת להמשיך ולעשות זאת, אלא שמצבה הכלכלי מכביד עליה מאוד, הואיל וגם היא וגם בעלה, המשיב, אינם עובדים. היא ציינה כי מטרת הרחקתו הייתה לשמור עליה, אולם מאחר ולא נאסר עליהם להיפגש היא מגיעה לבקרו. היא הוסיפה שהדבר פוגע במשפחה ובילדים ועתרה להחזירו לבית או אצל קרובי משפחתו בשפרעם וזאת למענה ולמען הילדים.

בקשה זו של המתלוננת הועברה לתגובת הצדדים. המבקשת התנגדה לבקשה וזאת, לדידה, בשל מסוכנותו של המשיב, התערבות קודמת של בני משפחתו והשפעתם על בקשות מצד המתלוננת, כולל על אותה בקשה שהוגשה, התרשמות שירות המבחן והדגש שהושם על המרחק הגיאוגרפי של מיקום החלופה. המבקשת סברה, כי קרבה של המשיב למתלוננת עלולה להיות מסוכנת.

לאחר שקיימתי דיון בפניי בתאריך 19/03/13 בו שמעתי את המתלוננת ואת ב"כ הצדדים, החלטתי להקל בתנאי השחרור של המשיב ולהעביר את מיקום חלופת המעצר לעיר שפרעם בבית הוריו ובפיקוח של אחיו ואחותו של המשיב שנמצאו מתאימים לפקח עליו בהתאם לבדיקת שירות המבחן.

בתאריך 16/06/13 הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, בה התבקש בית המשפט להורות על ביטול תנאי מעצר הבית של המשיב מהטעם שהגבלה זו תאפשר לו להמשיך ולקבל משכורת (חלקית) מהמשטרה, דבר שישפר את מצבו הכלכלי של המשיב ושל משפחתו. בית המשפט התבקש עוד לאפשר את חזרתו של המשיב לביתו מהטעם שהמשיב והמתלוננת בעצם שוהים תחת קורת גג אחת בבית הוריו בפרעם ובכך מתייחר מעצר הבית לחלוטין.

בעקבות התנגדות המאשימה, שהביעה נכונות לשקול הסכמה להקלה בתנאי המעצר אם יוצע מקום עבודה עם פיקוח, קיימתי דיון במעמד הצדדים ביום 03/07/13, בסופו ונוכח צמצום המחלוקת בין הצדדים, הוריתי על ביטול מעצר הבית שהוטל על המשיב, תוך קיום חובת הפיקוח שהוטלה עליו, כל זמן שהוא והמתלוננת נמצאים יחד.

לא חלף זמן רב והוגשה שוב בקשה לעיון חוזר, הפעם על ידי המאשימה, שעתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ולחלט כספי הערבות וזאת בשל שינוי נסיבות המתבטא בכך שהמתלוננת יצרה קשר עם המאשימה וטענה בפניה כי המשיב חזר לסורו, קילל אותה ואיים עליה והגיע לביתה אף ללא ליווי של מפקחים. המאשימה שבה והפנתה למסוכנותו של המשיב וציינה שיש להורות על הרחקתו מרחק גיאוגרפי משמעותי מביתה של המתלוננת ועל חילוט כספי הערבות.

לאחר שקיימתי דיון במעמד הצדדים, הוריתי ביום 22/07/13 ובשים לב לנסיבות ההפירה ולנטען בבקשת המאשימה, כי יש להורות על הרחקתו של המשיב מהמתלוננת באופן שנאסר עליו לשהות בעיר שפרעם וגם ליצור קשר עם המתלוננת, בין במישרין ובין בעקיפין. את הבקשה לחילוט כספי הערבות דחיתי.

ביום 21/10/13 שוב הונחה בפניי בקשה לעיון חוזר, הפעם של המשיב, בה עתר לביטול ההרחקה וזאת בשל חלוף הזמן והצפי להימשכות ההליכים, שעה שהקראת כתב האישום טרם התקיימה ועתידה הייתה להתקיים ביום 27/10/13. בבקשה הודגש, כי במהלך התקופה בה היה רחוק מאשתו, לא יוחסו למשיב אירועים של הפרת תנאי השחרור, ביצוע עבירות דומות או ניסיון לשבש הליכים.

בדיון שהתקיים בפניי ומשהובהר מחד כי קיים חשד להפרת תנאי השחרור מצדו של המשיב וכי טרם מוצה המשא ומתן בין הצדדים, מצאתי שלא להכריע בבקשה לגופה אלא לקבוע דיון נוסף, שבו גם יתברר מהלך הדיון בתיק העיקרי. בין לבין, הסכימו הצדדים לכניסתו של המשיב לעיר שפרעם לפגישה במחלקה לשירותים חברתיים.

בדיון שהתקיים בפניי ביום 07/01/14 הובהר כי המאשימה החליטה לסגור מחוסר ראיות את התיק בעניין ההפירה הנטענת מצידו של המשיב. באשר להליכים בתיק העיקרי הובהר, כי הדיון שהיה אמור להתקיים שבוע קודם לכן נדחה לבקשת המשיב שטרם גיבש לעצמו תשובה לכתב האישום. הנאשם כבר באופן כללי וישיבת הוכחות ראשונה נקבעה **לחודש יוני 2014**, מבלי שנקבעו ישיבות תזכורת נוספות. כאן המקום לציין, כי בכתב האישום רשומים 16 עדי תביעה (4 מהם יוזמנו לעדות לבקשת ההגנה בלבד). בסוף הדיון הוריתי כי יוגש אישור של לשכת הרווחה בעיר שפרעם, המתייחס למפגשים שנערכו ואמורים להיערך בין המשיב למתלוננת, לרבות לתוכנם ולהתרשמות העובדים הסוציאליים שנטלו חלק במפגשים אלה.

בטרם הונח בפני אישור ולקראת המפגשים הוגשה בקשה להתיר למשיב להיכנס לתחומי העיר שפרעם כדי לקחת חלק בהם, בקשה לה נעתרתי, גם בשים לב לכניסות קודמות שהיו בהסכמת המאשימה (יצוין, כי המאשימה שהתנגדה גם לבקשה זו טענה כי הפגישות הנזכרות עניינן הסדרי הראייה של המשיב לילדיו ולא "טיפול זוגי"). יוטעם, כי במקביל הונחה בפני בקשה של המחלקה לשירותים חברתיים לאפשר למשיב להיכנס לשפרעם מדי יום רביעי לצורך השתתפות בפגישות במרכז למשפחה, זאת בנוסף למפגש שהתקיים ביום 08/01/14 ולמפגש נוסף שעתיד היה להתקיים ביום 14/01/14. לבקשה זו נעתרתי, תוך שהגבלתי את שהייתו של המשיב בתחומי העיר שפרעם בין השעות 11:00 עד 14:00 מדי יום רביעי (יצוין שהמאשימה לא התנגדה לבקשת המחלקה לשירותים חברתיים, הגם שתחילה סברתי כי נמנעה מלהגיש תגובה כלל, אך בהמשך הובהר כי תגובתה הוגשה ולא הונחה בפניי, כשכאמור אין היא מתנגדת למבוקש).

משכך הם פני הדברים, יש להכריע אפוא בבקשה לעיון חוזר שעניינה ביטול ההרחקה של המשיב משפרעם. בכגון דא, הושם הדגש בבקשה כאמור על חלוף הזמן והצפי להימשכות ההליכים.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ובשים לב להליכים המתקיימים במרכז למשפחה שבמחלקה לשירותים חברתיים בעיר שפרעם ונוכח הסכמות המאשימה לכניסות הייעודיות של המשיב, מבלי שנשמעה טענה כי הנ"ל הפר באופן כלשהו את תנאי השחרור, ונוכח סגירת התיק שמתייחס לאירוע מחודש אוגוסט עליו עמדה ב"כ המאשימה בדיונים בפניי, ומאחר **ומצידה של המתלוננת שלוקחת חלק במפגשים הנ"ל לא נשמעו תלונות לעניין הפרות מצידו של המשיב**, החלטתי להיעתר לבקשה ולבטל את הרחקתו של המשיב מהעיר שפרעם באופן שאני מתיר את שהייתו בבית הוריו וכאשר כל מפגש בינו לבין המתלוננת ילווה עד להחלטה אחרת על ידי המפקחים שנקבעו בהחלטה מיום 19/03/13.

החלטתי זו, מעבר לנימוקים שפורטו בפסקה הקודמת, מתבססת גם על חלוף הזמן הרב מאז הוגשה הבקשה למעצר בעניינו של המשיב והצפי להימשכות ההליכים, שעה שלכל הפחות עד לחודש יוני 2014 הליכים אלה לא יסתיימו.

סעיף 52 לחסד"פ (מעצרים) מדבר בין היתר על שינוי נסיבות ועל חלוף זמן ניכר כשיקולים המצדיקים עיון חוזר. בענייננו, בהחלט ניתן לומר כי חלוף הזמן הינו גורם משמעותי וכי מדובר בתקופה ארוכה וניכרת, שיש בה כדי להשפיע על תנאי השחרור של המשיב ובלבד שבמקביל ניתן להבטיח את שלומה של המתלוננת. גם המפגשים במרכז למשפחה יש בהן כדי להוות נסיבה חדשה התומכת בקבלת הבקשה. המתווה עליו הוריתי בדמות שהייתו של המשיב בבית הוריו יחד עם הימצאותם של מפקחים בכל מפגש עם המתלוננת, יש בו כדי לאזן בצורה מידתית ונכונה בין כל השיקולים הנוגדים בדן.

השורה התחתונה היא, שאני מורה על ביטול הרחקתו של המשיב מהעיר שפרעם.

במקביל, אני מורה כי המשיב יתגורר בבית הוריו ולא בבית המשותף שלו ושל המתלוננת, וכאשר כל מפגש בין המשיב לבין המתלוננת יהיה בליווי אחד המפקחים: האח ופיק שאהין ו/או האחות אמאל עזאם.

הערבויות שנחתמו בתיק זה גם מצידם של המפקחים יהיו להבטחת התנאים שהוטלו על המשיב היום.

מאחר ובהסכמת הצדדים החלטה זו ניתנה בהעדר, הרי שהיא תיכנס לתוקף החל מיום 31.01.14 החל מהשעה 10:00.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים ותוודא כי ב"כ הצדדים קיבלו עותק ממנה עוד היום.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ד, 29 ינואר 2014, בהעדר הצדדים והסכמתם.